

Riksförbundet Svensk Fågelhobbys svar på remissen avseende förslag till Jordbruksverkets redovisning av regeringsuppdraget "Förstärkta åtgärder mot artskyddsbrott", dnr 4.10.17-7259/14

Svensk Fågelhobby (SF) har bara synpunkter som gäller sällskaps- och hobbyfåglar. Orden *fåglar* och *fågelhållning* avser, i nedanstående text, sällskaps- och hobbyfåglar av utomnordiska arter.

För att fullt ut förstå våra synpunkter, måste man känna till hur fågelhållningen ser ut i Sverige idag. Vi vill understryka att SF:s medlemmar håller alla typer av sällskaps- och hobbyfåglar – inte bara papegojfåglar och "tamfåglar". Föreningen är en intresseorganisation för dem som håller och föder upp ex. tättingar, hönsfåglar (vaktlar), duvor (små arter), papegojfåglar, musfåglar, hackspettsartade (skäggökar) och tukaner m.fl.

Sällskaps- och hobbydjurhållning

De allra flesta håller fåglarna enbart som sällskapsdjur. Vissa av dessa fågelhållare tar också kullar efter sina fåglar.

Andra fascineras av fåglar som hobbydjur. Den delen av hobbyn är mycket lik herpetologin och akvaristiken – man har ett biologiskt och etologiskt intresse, vill studera djuren, förstå deras beteenden och behov, och få dem att häcka framgångsrikt. Under de senaste 30 åren har vi haft många skickliga hobbyfågelhållare i Sverige, vilket gjort att vi i Sverige föder upp många fågelarter.

Vi vill betona att detta är en hobby – inte ett yrke. För att idka denna hobby måste den finansieras med någon annan inkomstkälla. Man kan inte livnära sig på verksamheten, eftersom efterfrågan är alltför liten¹. När man inte hittar köpare i Sverige, söker man köpare i andra länder.

Transitohandel

Det förekommer ingen transitohandel av levande fåglar via Sverige idag. Däremot förekommer export av svenskfödda fåglar.

Historik

Under "kalla kriget" var det olagligt i USA att ha handelsförbindelser med öststater. I Sverige var det lagligt att handla med både väst- och öststater. I öststaterna fanns en stor uppfödning av bl.a. fåglar (ss australiska parakiter). Djuren föddes upp av privatpersoner och köptes upp av statliga organisationer, som var de enda som tilläts att exportera djuren. Sverige importerade djur från ex. Polen och Östtyskland. En del av djuren såldes i Sverige, resten exporterades – bl.a. till USA. Svensk karantän var godkänd i USA. Detta var en helt laglig, men ifrågasatt, "transitohandel". När "Järnridån" föll för 25 år sedan upphörde detta, eftersom USA då fick idka direkthandel med f.d. öststaterna.

Nutid

Svenska hobbyuppfödare exporterar ibland fåglar, eftersom den svenska marknaden är liten. Hela Sveriges befolkning motsvarar ju en enda storstads befolkning på kontinenten! Dessutom lever fåglar förhållandevis länge – många arter betydligt längre än ex. hundar. Det begränsar också efterfrågan.

Registrering av CITES-arter (6.2.1)

En registrering av *vissa* arter, kan vara till hjälp för uppfödare vid export av fåglar. Alla papegojor (undantaget fyra arter) är CITES-listade av bekvämlighetsskäl, men alla dessa arter är inte hotade.

---

¹ Till skillnad mot slaktkycklinguppfödning, som är en näringsverksamhet med betydligt fler köpare.

Detta är känt av Jordbruksverket. Vissa arter föds upp i stora mängder, oavsett om de är hotade eller inte i naturen. Här påpekas i remissen att man föreslår en utredning av ett register, och att endast arter som är meningsfulla att registrera bör omfattas av registerkravet.

I remissen 6.1.5. talas om en ökad samverkan med bl.a. hobbyorganisationer. Här hjälper SF gärna till, med sina fackkunskaper om fåglar samt kännedom om hållning och uppfödning av fåglar, vid en eventuell utredning bl.a. om vilka arter som det är meningsfullt att registrera och hur en registrering rent praktiskt kan gå till.

Man måste utgå från hur fågelhållningen ser ut idag i Sverige, annars finns det en risk att man skapar ett problem för både myndighet och fågelhållare – istället för att förbättra för fr.a. myndigheternas kontroll.

Vi vill också påpeka, att de flesta fågelägare och fågeluppfödare inte är medlemmar i SF. Detta gör att det är oerhört svårt att nå *alla* CITES-djurägare. Vissa fågelägare har heller inte riktigt klart för sig artnamnet på sin fågel/sina fåglar. De har "kärlekspapegojor", gröna parakiter, minikakaduor o.s.v. Därför är information till allmänheten svår (remissen 6.1.7.). Hur man ska nå alla berörda fågelägare bör också utredas – tillsammans med att man sätter en gräns för vilka arter som kan bli aktuella för registreringstvång.

Hur märkningen av de aktuella fågelarterna ska tillgå, bör också diskuteras. Alla fåglar går inte att ringmärka med sluten ring. De händer också att man tvingas ta bort en märkring, om fågeln skadat benet. Chip kan inte användas på de minsta arterna (ex. vissa tättingar, kolibrier). Hur ska man märka vuxna fåglar, som inte är ringmärkta i boet? Ska öppna ringar godkännas? Ska *alla* fågelindivider av de aktuella arterna märkas och registreras – även rena sällskapsfåglar, som inte är till salu?

Svensk Fågelhobby genom

Britta Lindgren